

## **TIESNEŠU DISCIPLINĀRKOLĒĢIJAS LĒMUMS**

Rīgā 2025. gada 11. aprīlī

Tiesnešu disciplinārkolēģija šādā sastāvā:

sēdes priekšsēdētājs Valērijs Maksimovs,

kolēģijas locekļi Ilze Andruškina, Līga Baltmane-Zepa, Kaspars Berķis, Lelde Grauda, Aija Reitupe, Aivars Uminskis, Kristīne Vanaga

ar sekretāri Sanitu Jefimovu,

piedaloties Kurzemes rajona tiesas tiesnesei Intai Pūcei, tieslietu ministra pilnvarotajai pārstāvei Kristīnei Kalniņai un Latvijas Tiesnešu biedrības pārstāvim Aigaram Sniedzītim,

izskatīja disciplinārlietu, kas ar Augstākās tiesas priekšsēdētāja Aigara Strupiša 2025. gada 17. marta lēmumu ierosināta pret Kurzemes rajona tiesas tiesnesi Intu Pūci par tīšiem likuma pārkāpumiem tiesas lietas izskatīšanā un/vai rupju nolaidību.

### **Aprakstošā daļa**

[1] Augstākās tiesas priekšsēdētājs 2025. gada 17. martā, pamatojoties uz Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 1. panta pirmās daļas 1. un 2. punktu, 3. panta pirmās daļas 1. punktu, ierosināja disciplinārlietu pret Kurzemes rajona tiesas tiesnesi Intu Pūci par tīšiem likuma pārkāpumiem tiesas lietas izskatīšanā un/vai rupju nolaidību. Lēmumā norādīti šādi apstākļi.

[1.1] Pārbaudot Augstākajā tiesā 2024. gada 20. augustā saņemtajā [...] iesniegumā norādītos apstākļus, konstatēts, ka Kurzemes rajona tiesas tiesvedībā atradusies civillietā Nr. [...], kurā skatīts [...] (ēku īpašnieces) un Ventspils novada domes (zemes īpašnieces) strīds par zemes piespiedu nomas tiesisko attiecību atzīšanu. Šajā tiesvedībā arī skatīts atbildētājas Ventspils novada domes lūgums par [...] kā trešās personas pieaicināšanu lietā, noraidot to (2022. gada 12. oktobra lēmums). Šāds lēmums nav pārsūdzams. Lūgumu pašvaldība izteica atkārtoti tiesas sēdē 2022. gada 2. novembrī, un tam pievienojusies trešā persona lietā – Valsts zemes dienests. Par šo lūgumu nav pieņemts lēmums likumā noteiktā kārtībā.

[1.2] Tiesnese ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 230. panta ceturto daļu, nesniedzot likumam atbilstošu lēmuma argumentāciju.

Civilprocesa likuma 230. panta ceturto daļu nosaka tiesas lēmuma motīvu daļas saturu.

Lēmuma motīvu daļā tiesnese citējusi Civilprocesa likuma 78. panta pirmo daļu, Civilprocesa likuma panta trešo daļu (tā lēmumā), Civilprocesa likuma 80. panta pirmo un trešo daļu, atzīstot, ka lūgums daļā par [...] kā trešās personas pieaicināšanu ir noraidāms, jo celtā prasība nav par kopīpašnieku attiecībām. Argumentācija pēc būtības, kāpēc lūgums daļā par [...] kā trešās personas pieaicināšanu atbildētājas pusē, lēmumā nav atrodamā. Lēmumā iekļautā tēze, ka „celtā prasība nav par kopīpašnieku attiecībām”, neliecina, ka tiesnese būtu iedziļinājusies lūgumā norādīto apstākļu izvērtēšanā, vērtējusi [...] iespējamo tiesību aizskārumu un analizējusi pašvaldības lūgumam pievienotos pierādījumus. Līdz ar to lēmums nav motivēts likumā noteiktajā kārtībā.

Tā kā tiesnese nevar nezināt Civilprocesa likuma 230. panta ceturtais daļas regulējumu, kas imperatīvā veidā nosaka tiesas pieņemtajam lēmumam izvirzītās prasības, uzskatāms, ka pārkāpums ir bijis tīšs.

[1.3] Ņemot vērā, ka ar 2022. gada 12. oktobra lēmumu lietā kā trešā persona pieaicināts Valsts zemes dienests, kurš noteiktajā termiņā sniedzis paskaidrojumu, atbildētāja Ventpils novada dome 2022. gada 2. novembra tiesas sēdē atkārtoti pieteikusi lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu atbildētājas pusē, jo tiek skartas [...] kā zemes kopīpašnieces intereses un tiesības (*audioprotokols 00:04:12*). Šādam atbildētājas viedoklim pievienojusies arī trešā persona Valsts zemes dienests (*audioprotokols 00:11:45*). Tiesa šo lūgumu noraidījusi mutiski ar šādu pamatojumu: „[...] jo kā mēs noskaidrojām, mums nav tiesiska pamata grozīt prasību, kā tā ir celta, un pieaicināt [...] izskatāmajā lietā kā trešo personu. To, ka tur kaut kas īsti uz vietas nav, mēs jau konstatējām pirmajā reizē, kad tā arī kaut kas īsti ar to īpašumu un tā robežām nav noteikts un tāpēc arī tiesa pieaicināja zemes dienestu, jo tā pienākumos ir šo problēmu palīdzēt pašvaldībai risināt.” (tā audioierakstā).

Civilprocesa likuma 81. panta pirmā daļa noteic, ka trešā persona tiek pieaicināta vai pielaista piedalīties lietā saskaņā ar tiesas lēmumu. Lēmums, ar kuru apmierināts vai noraidīts lūgums par trešās personas pieaicināšanu vai iestāšanos lietā, nav pārsūdzams.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 229. panta pirmo daļu tiesas nolēmumu, ar kuru lieta netiek izspriesta pēc būtības, pieņem lēmuma veidā, un atbilstoši šī panta otrajai daļai lēmumu sastāda atsevišķa procesuālā dokumenta veidā vai ieraksta tiesas sēdes protokolā un pasludina pēc tā pieņemšanas.

Uz abiem šo lēmumu veidiem attiecas Civilprocesa likuma 230. panta prasības, tostarp tā pirmajā un ceturtajā daļā ietvertā prasība norādīt lēmuma motīvus.

Līdz ar to tiesai bija jāpieņem lēmums atsevišķa procesuālā dokumenta veidā vai jāieraksta tiesas sēdes protokolā (protokollēmums), taču šāds lēmums ne lietas materiālos, ne TIS (Tiesu informatīvā sistēma) nav atrodams.

Savukārt diskusiju, kas notikusi starp tiesu un lietas dalībniekiem, skatot jautājumu par trešās personas pieaicināšanu, nav iespējams nosaukt par lēmumu Civilprocesa likuma 230. panta izpratnē, jo lēmums jāmotivē un motīvi jāfiksē tiesas sēdes protokolā, ko tiesa nav darījusi. Savukārt skaņu ieraksts nav uzskatāms par tiesas sēdes protokolu.

Tiesneses papildu paskaidrojumā norādītais ir pretējs lietas būtībai, nenošķirot ēku īpašuma kopīpašniekus no zemes īpašuma kopīpašniekiem un starp tiem pastāvošajām piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām.

Minētais liecina par iespējamu lietas izskatīšanā pieļautu rupju nolaidību.

[1.4] Neargumentēti lēmumi var liecināt par tīšiem likuma pārkāpumiem. Savukārt apstāklis, ka paskaidrojumā rodama vāji pamatota un pretrunīga argumentācija, norādot, ka 2022. gada 12. oktobrī pieņēmusi Civilprocesa likuma 230. pantam atbilstošu lēmumu, lūgumam par trešās personas pieaicināšanu nav bijuši pievienoti nekādi pierādījumi, kā arī papildu paskaidrojumā tiesnese nav spējusi nošķirt zemes īpašnieka un ēkas īpašnieka statusu un starp tiem pastāvošajām piespiedu nomas tiesiskajām attiecībām, var liecināt par tiesas rupju nolaidību lietas izskatīšanā.

[2] Tiesnešu disciplinārkolēģijā saņemts tiesneses I. Pūces rakstveida paskaidrojums. Paskaidrojumā norādīts turpmāk minētais.

[2.1] Civillietā celta prasība pret Ventpils novada domi par zemes piespiedu nomas tiesisko attiecību atzīšanu, lai prasītājam nodrošinātu piederošā ēku īpašuma [...] uzturēšanu.

Starp pašvaldību un prasītājas mantojuma atstājēju [..] jau no 2007. gada 2. janvāra pastāvēja zemes nomas attiecības. Prasītāja un atbildētāja 2011. gada 8. augustā noslēdza lauku apvidus zemes (pirmtiesību) nomas līgumu par zemesgabala [..] domājamās daļas nomu līdz 2021. gada 31. jūlijam.

Izskatāmajā lietā nebija strīda, ka ēku īpašuma kopīpašnieces ir prasītāja [..] un [..], sūdzības iesniedzējas [..] māte.

[2.2] Atbilstoši likuma „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos” 12. pantam laukos pašvaldībai ir jāsaģlabā māju īpašniekiem ēku uzturēšanai nepieciešamais zemes gabals, neatjaunojot uz to īpašuma tiesības agrākajam zemes īpašniekam vai mantiniekiem. Nepieciešamās zemes platības konkrētā ēku īpašuma uzturēšanai noteikšanu likumdevējs ir atstājis pašvaldības kompetencē. Tā tas ir arī konkrētajā civillietā, jo ēku nekustamais īpašums atrodas laukos un tā apsaimniekošanai nepieciešamās zemes platības noteikšana ir pašvaldības ziņā.

[2.3] Atbildētāja lūdza pieaicināt kā trešo personu Valsts zemes dienestu, jo dabā nebija veikta zemes gabalu uzmērīšana, un [..], kuras vectēvam piederējušā (līdz 1940. gadam) zemes īpašumā atradās citām personām ([..] un [..]) piederošais ēku kopīpašums, taču ziņas par ēku īpašuma uzturēšanai nepieciešamo zemes gabalu nebija iesniegusi (lēmums, teritorijas plānojums).

[2.4] Lēmums par trešo personu attiecināms uz personu, kura to izteikusi, izskatāmā gadījumā – uz pašvaldību, tāpēc lēmumā tiesnese nenorādīja zemes reformas īpatnības laukos un to, ka [..] kā zemes mantinieces tiesības izskatāmās lietas ietvarā netiek skartas, jo saskaņā ar likumu „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos”, kas ir speciālais likums, prasītājas ēku kopīpašuma uzturēšanai nepieciešamajam zemes gabalam jāatrodas atbildētājas valdījumā.

Lūdzot pieaicināt [..] kā trešo personu, atbildētāja norādījusi, ka viņa ir zemes kopīpašniece, pievienojot zemes reformas laikā pieņemtos pašvaldības un Valsts zemes dienesta lēmumus par īpašuma tiesību atzīšanu, taču zemes robežu plānu atbilstoši ierādītai vai uzmērītai platībai nepievienoja, kā arī neiesniedza Popes pagasta teritorijas plānojumu.

[2.5] Izskatot celto prasību, tiesnese vērtēja pašvaldības noslēgtos nomas līgumus ar ēku kopīpašnieci (prasītāju) par ēku kopīpašumam nepieciešamo zemes gabalu, ievērojot likumu „Par zemes reformu Latvijas Republikas lauku apvidos”.

[2.6] Ēku īpašuma kopīpašnieci [..] netika lūgts pieaicināt kā trešo personu, lai gan ēku uzturēšanai nepieciešamā zemes gabala platība skar viņas intereses.

[3] Tiesnešu disciplinārkolēģijas sēdē tiesnese I. Pūce papildus rakstveida paskaidrojumos minētajam norādīja, ka tiesvedība lietā nav pabeigta, jo pirmās instances tiesas spriedums, ar kuru prasība bija apmierināta, pārsūdzēts apelācijas instancē. Tiesnesei nebija nodoma aizskart [..] intereses vai tiesības. Attiecībā uz 2022. gada 12. oktobra lēmuma motīviem tiesnese paskaidroja, ka civillietā nav strīda par zemes īpašuma tiesībām, līdz ar to spriedums lietā nevar skart [..] likumīgās intereses.

Savukārt par 2022. gada 2. novembra lēmumu tiesnese paskaidroja, ka tiesas sēdes audioierakstā ir fiksēts tiesas sniegtais lēmuma pamatojums, un lietas dalībniekiem tas bija saprotams, kas arī fiksēts audioierakstā. Valsts zemes dienesta pārstāvis tiesas sēdē apstiprināja, ka [..] nav iemērītas zemes gabala robežas dabā.

[4] Tieslietu ministra pilnvarotā pārstāve Kristīne Kalniņa disciplinārkolēģijas sēdē

norādīja, ka pievienojas Augstākās tiesas priekšsēdētāja viedoklim, ka tiesas un tiesnešu lēmumiem ir jābūt pamatotiem un argumentētiem. Tieslietu ministrs saņēma analogiska satura [...] iesniegumu un, izvērtējot to, kā arī iepazīstoties ar Tiesu informatīvajā sistēmā esošajām ziņām par lietas virzību, secināja, ka pirmās instances tiesas spriedums ir pārsūdzēts, tādēļ [...] iespējamo tiesību aizskārumu, varēs novērst apelācijas instances tiesa. No Tiesu informatīvajā sistēmā ievietotā 2022. gada 2. novembra tiesas sēžu protokola redzams, ka tiesnese 2022. gada 2. novembra sēdē lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu atbildētājas pusē ir noraidījusi.

[5] Latvijas Tiesnešu biedrības pārstāvis Aigars Sniedzītis, pievienojās tieslietu ministra pilnvarotās pārstāves viedoklim un pauda, ka disciplinārlieta pret tiesnesi ierosināta nepamatoti. Tiesneses rīcībā nav saskatāms tīšs likuma pārkāpums. Civillietā joprojām turpinās tiesvedība, un apelācijas instancē notikušas jau vairākas tiesas sēdes, taču tiesa nav konstatējusi Civilprocesa likuma 427. panta pirmajā daļā paredzētos apstākļus pirmās instances tiesas sprieduma atcelšanai un lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai.

### **Motīvu daļa**

[6] Pārbaudījusi Augstākās tiesas priekšsēdētāja 2025. gada 17. marta lēmumā norādītos apstākļus, uzklaušījusi tiesneses, tieslietu ministra pilnvarotās pārstāves, Latvijas Tiesnešu biedrības pārstāvja paskaidrojumus, Tiesnešu disciplinārkolēģija atzīst, ka disciplinārlieta ir izbeidzama.

[7] Latvijas Republikas Satversmes 83. pants noteic, ka tiesneši ir neatkarīgi un vienīgi likumam padoti.

Likuma „Par tiesu varu” 10. panta pirmā daļa noteic, ka, spriežot tiesu, tiesneši ir neatkarīgi un pakļauti tikai likumam.

Eiropas Padomes Komisija Tiesu efektivitātei (CEPEJ), atsaucoties uz Eiropas Padomes Ministru komitejas rekomendāciju dalībvalstīm CM/Rec(2010)12 „Par tiesnešiem: neatkarība, efektivitāte un atbildība”, ko Ministru komiteja pieņēma 2010. gada 17. novembrī, uzsvērusi, ka likuma interpretācija, faktu novērtēšana vai pierādījumu svēršana, ko tiesneši veic, lai noteiktu lietas, nedrīkst radīt civiltiesisko vai disciplināro atbildību, izņemot ļaunprātību un rupjas neuzmanības gadījumus (sk. *Ziņojums. Latvijas tiesu sistēmas novērtējums, pamatojoties uz CEPEJ izstrādāto metodiku un instrumentiem. 2018. gada marts. CEPEJ-COOP(2018.)1., 57. lapa*).

Ņemot vērā minēto, tiesneša pieņemtā lēmuma saturs, argumentācijas veids un apjoms vispārīgi ietilpst tiesneša neatkarības jomā un pats par sevi nevar būt pamatā disciplinārai atbildībai. Taču var būt atsevišķi izņēmuma gadījumi, kad iztrūkst tiesneša nolēmuma pamatojums.

[8] No Augstākās tiesas priekšsēdētāja lēmuma izriet, ka tiesnese ir pārkāpusi Civilprocesa likuma 230. panta ceturto daļu, jo, noraidot Ventpils novada domes lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu lietā 2022. gada 12. oktobrī, kā arī 2022. gada 2. novembrī, izskatot Ventpils novada domes atkārtoti pieteikto lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu atbildētājas pusē, nav sniegusi atbilstoša lēmuma argumentāciju un attiecīgi nav pieņēmusi lēmumu.

[9] Civilprocesa likuma 81. panta pirmā daļa noteic, ka trešā persona tiek pieaicināta vai pielaista piedalīties lietā saskaņā ar tiesas lēmumu. Lēmums, ar kuru apmierināts vai noraidīts lūgums par trešās personas pieaicināšanu vai iestāšanos lietā, nav pārsūdzams.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 229. panta pirmo daļu tiesas nolēmumu, ar kuru lieta netiek izspriesta pēc būtības, pieņem lēmuma veidā, un atbilstoši šā panta otrajai daļai lēmumu sastāda atsevišķa procesuālā dokumenta veidā vai ieraksta tiesas sēdes protokolā un pasludina pēc tā pieņemšanas.

Civilprocesa likuma 230. panta ceturtā daļa noteic, ka motīvu daļā norāda konstatētos faktus, pierādījumus, uz kuriem pamatoti tiesas un tiesneša secinājumi un argumenti, kā arī normatīvos aktus, pēc kuriem tiesa vadījusies.

Lēmumā sniedzamā pamatojuma apjoms un saturs ir atkarīgs no lēmuma veida, lēmuma nozīmes lietā, izlemjamā jautājuma būtības, kā arī tiesiskajām sekām, ko tas rada tiesvedībā iesaistītajiem tiesību subjektiem. Ja tiesnesis pieņem vienkāršu, uz noteiktas un skaidras tiesību normas balstītu lēmumu, viņam nav pienākuma to detalizēti pamatot, kā arī atbildēt uz katru prāvnieku argumentu. Turpretī gadījumā, ja lēmums skar personas cilvēktiesības un citas būtiskas procesuālās tiesības, tā motīvos ir nepieciešams atspoguļot, uz kādiem apsvērumiem, faktiem un tiesību normām nolēmums ir balstīts, tāpat ir jāizvērtē tie prāvnieku argumenti, kuriem ir būtiska nozīme attiecīgā jautājuma izlemšanā. Turklāt lēmums ir jāmotivē tā, lai gan tiesvedībā iesaistītās personas, gan augstāka tiesu instance varētu saprast, kā un kādēļ tiesnesis nonācis pie tieši tāda un ne citāda lēmuma (sk. *Disciplinārtiesas 2020. gada 21. februāra lēmuma lietā Nr. DT-1/2020 10. punktu*).

[10] No disciplinārlietas materiāliem konstatējams, ka, izskatot Ventspils novada pašvaldības lūgumu par trešās personas pieaicināšanu [...] prasībā pret Ventspils novada pašvaldību par zemes piespiedu nomas tiesību atzīšanu, tiesa 2022. gada 12. oktobra lēmumā cita starpā noraidīja pašvaldības lūgumu par trešās personas [...] pieaicināšanu. Lēmuma motīvu daļā norādīts, ka lūgums daļā par [...] kā trešās personas pieaicināšanu ir noraidāms, jo celtā prasība nav par kopīpašnieku attiecībām.

Disciplinārkolēģija atzīst, ka tiesneses 2022. gada 12. oktobra lēmumā norādītie motīvi daļā, kurā noraidīts lūgums par [...] kā trešās personas pieaicināšanu, ir formulēti lakoniski un izvērstāka argumentācija, iespējams, to padarītu lietā iesaistītajām pusēm saprotamāku. Tomēr izskatāmajā gadījumā norādītais pamatojums vērtējams kā lietas dalībniekiem saprotams, jo apelācijas sūdzībā par tiesneses rakstveida un protokola lēmumiem Civilprocesa likuma 441. panta otrās daļas noteiktajā kārtībā nav izteikti iebildumi.

Ņemot vērā konkrētās civillietas faktiskos apstākļus, secināms, ka tiesneses 2022. gada 12. oktobra lēmuma pamatojums, lai arī varētu būt plašāks, kopumā atbilst lēmuma veidam un nozīmei lietā, kā arī atbilst izlemjamā jautājuma būtībai. Līdz ar to disciplinārkolēģija atzīst, ka tiesnese nav pieļāvusi tīšu likuma pārkāpumu.

[11] Disciplinārkolēģija negūst apstiprinājumu Augstākās tiesas priekšsēdētāja lēmumā norādītajam, ka par Ventspils novada domes *pārstāves* 2022. gada 2. novembra tiesas sēdē pieteikto lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu lietā nebūtu pieņemts lēmums Civilprocesa likumā noteiktā kārtībā.

Pārbaudot Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamo 2022. gada 2. novembra tiesas sēdes protokolu, secināms, ka tiesnese ir izlēmusi atbildētājas Ventspils novada domes *pārstāves*

2022. gada 2. novembra tiesas sēdē pieteikto lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu lietā, nolemjot šo lūgumu noraidīt un ierakstot to tiesas sēdes protokolā (protokollēmums) (sk. 2022. gada 2. novembra tiesas sēdes protokola ierakstu 00:17:05). Normatīvie akti nesatur prasību protokollēmumu ievietot Tiesu informatīvā sistēmā kā atsevišķu dokumentu.

Tāpat, noklausoties 2022. gada 2. novembra tiesas sēdes audioierakstu, disciplinārkolēģija konstatē, ka tiesnese lēmuma pamatojumu ir norādījusi arī mutiski un tas ir bijis saprotams lietas dalībniekiem.

Līdz ar to secināms, ka tiesnese, izlemjot Ventspils novada domes *pārstāves* 2022. gada 2. novembra tiesas sēdē pieteikto lūgumu par [...] kā trešās personas pieaicināšanu lietā, ir ievērojusi Civilprocesa likuma 229. panta pirmās daļas prasības.

Līdz ar to konkrētajā gadījumā disciplinārkolēģija nekonstatē tiesneses rīcībā lietas izskatīšanā pieļautu rupju nolaidību vai tīšu likuma pārkāpumu.

[12] Kā tas redzams no lietas materiāliem un Tiesu informatīvajā sistēmā pieejamajām ziņām, Kurzemes rajona tiesa 2023. gada 8. septembrī pasludināja spriedumu civillietā Nr. [...], kurā apmierināja prasību par piespiedu nomas tiesiskām attiecībām, atzīstot, ka starp Ventspils novada pašvaldību un [...] pastāv zemes vienības [...] domājamās daļas piespiedu nomas tiesiskās attiecības.

Minētais spriedums tika pārsūdzēts, un ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas tiesneses 2023. gada 9. novembra lēmumu ierosināta apelācijas tiesvedība, savukārt ar Kurzemes apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijas 2024. gada 31. oktobra lēmumu pēc dalībnieku lūguma tiesvedība civillietā apturēta sakarā ar iespēju noslēgt izlīgumu, lai veiktu ar zemes tiesiskā statusa sakārtošanu saistītos jautājumus.

Tādējādi secināms, ka tiesneses 2022. gada 12. oktobra lēmumam nav galīgā noregulējuma rakstura. Proti, ar to tiesvedība lietā nav noslēgusies, pirmās instances tiesas spriedums nav stājies spēkā un tiesvedība civillietā Nr. [...] turpinās apelācijas kārtībā. Šādos apstākļos, disciplinārkolēģijas ieskatā, tiesneses motivācijas pareizība nav apspriežama.

[13] Izvērtējot visus iepriekš minētos apstākļus, disciplinārkolēģija atzīst, ka tiesneses rīcībā nav konstatējami tīši likuma pārkāpumi lietas izskatīšanā un/vai rupja nolaidība, līdz ar to atzīstams, ka disciplinārlieta ierosināta nepamatoti un tādēļ tā ir izbeidzama.

### **Rezolutīvā daļa**

Pamatojoties uz Tiesnešu disciplinārās atbildības likuma 7. panta otrās daļas 5. punktu, Tiesnešu disciplinārkolēģija

#### **nolēma**

izbeigt disciplinārlietu, kas ierosināta ar Augstākās tiesas priekšsēdētāja Aigara Strupiša 2025. gada 17. marta lēmumu pret Kurzemes rajona tiesas tiesnesi Intu Pūci.

Lēmums nav pārsūdzams.

Sēdes priekšsēdētājs

V. Maksimovs

Kolēģijas locekļi

I. Andruškina

L. Baltmane-Zepa

K. Berķis  
L. Grauda  
A. Reitupe  
A. Uminskis  
K. Vanaga